



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An viri sancti possint dare Spiritum sanctum. D. E. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Cap. 21. §
ultimo cir-
ca finē l. 40.

& filio nobis datur, nec ideo tamē minor est pater
& filio. Vnde Aug. in 4. lib. de Trin. ait: Non ideo
inquit, minorem spiritum sanctum, quia & eum
pater misit & filius, arbitrandum est.

*An viri sancti & Ecclesia prelati dent. vel dare
possint spiritum sanctum, quod non
dant hic ostendit.*

Cap. 26. ad
principium.
A. 8. c.

Hic queritur, vtrum & viri sancti dēt vel possint
dare aliis spiritum S. Quem si aliis dant, cū eius do-
natio supra sit dicta processio, videtur ab eis pro-
cedere spiritus sanctus vel mitti. sed creator à crea-
tura nō mittitur vel procedit. Restat ergo vt spi-
ritū sanctum ipsi non dent nec possint dare. Vn-
de Aug. in 15. l. de Trin. Non aliquis discipulorum
Christi dedit spiritum sanctum. Orabat quippe,
vt veniret in eos quibus manum imponebant, nō
ipsi eū dabāt. Quem morem in suis præpositis etiā
nunc seruat Ecclesia. Deniq; & Simon Magus of-
ferēs Apostolis pecuniam nō ait, Date mihi & hęc
potestatem, vt dem spiritum sanctum: sed cuius-
que, inquit, imposuero manus, accipiat spiritum
sanctum: quia nec scriptura superius dixerat: Vi-
dens autem Simon quia Apostoli darent spiritū
sanctum: sed dixerat, Videns autem Simon, quis
per impositionem manuum Apostolorum dare-
tur spiritus sanctus. Ecce his verbis ostendit Aug.
nec Apost. alios Ecclesiæ prelatos dedisse vel dare
spiritum sanctum.

*Quod non possunt dare spiritum sanctum
hic docet.*

Cap. 26. lib.
25. de Trin.
post m. edū.

Et quod plus est, non posse etiam dare dicit in
eodem lib. subdens, De Christo scriptum est quod
acceperit à patre promissionem spiritus sancti, &
effuderit: in quo vtraq; natura monstrata est hu-
mana sc & diuina. Accepit quippe vt homo, effu-
dit vt Deus. Nos autē accipere quidem hoc donū
possumus pro modulo nostro. effundere vero sup
alios

alios non vtrique possumus: sed vt hoc fiat Deū super eos à quo id efficitur inuocam⁹. His verbis expresse dicit nos spiritum S. non posse super alios effundere, id est, aliis dare.

Quod videtur contrarium.

F *Cap. 3. a.*

SED huic videtur contrarium quod Apost. ad Galat. de se loquens ait, Qui tribuit vobis spiritū & operetur virtutes in vobis. Ecce euidenter dicit se tribuisse spiritū. Sed intelligendū est hoc dixisse Apost. non quia haberet potestatem & auctoritatem dādi spiritum S. sed qui ministerium habuerit, in quo dabatur à Deo spiritus S. vt enim ait August. super eundem locum, exponens illud Apostoli verbum. Ab Apostolo prædicata est eis fides, in qua prædicatione aduentum & præsentiam spiritus sancti senserant, sicut illo tempore in nouitate inuitationis ad fidem, etiā sensibilibus miraculis præsentia spiritus sancti apparebat, vt in Act. Apost. legitur, aperte hic ostēdit quomodo illis spiritum sanctum Apostolus tribuerit: non vtrique ipsum mittendo in eos, sed prædicando eis fidem Christi: quam illis recipientibus, quod spiritus sanctus in eis esset, aliquibus signis visibilibus monstrabatur. Non ergo homines quantumcunque sancti dare possunt Spiritum Sanctum.

Aug. to. 4. in explanatione tertie ad Gala.

Ca. ad principium.

VTRVM SPIRITVS SANCTVS

A SEIPSO DETVR.

DISTINCT. XV.

A

HIC considerandum est, cum spiritus Sanctus detur hominibus à patre & filio. Quod est ipsum temporaliter procedere ab vtroque vel minui, vtrum etiam à se ipso detur: Si datur à se, & procedit vel mittitur à se. Ad quod dicimus quia S. sanctus & Deus est, & donum siue datum, & ideo dat, & datur. Dat quidē, in quantum Deus: & datur, in quantum donū siue datum. Cum autē donatio

F

siue